

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 1 (4), март 2007

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАНИИ

ПРАВА НА ГРАЖДАНИТЕ

Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име.

Конституция на Република България

ТЕМИТЕ В БРОЯ:

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	4
РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ НА КОМИСИЯТА ЗА	
ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ	4
СТАНОВИЩА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА	
ЛИЧНИТЕ ДАННИ	18
РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА	
ЛИЧНИ ДАННИ	20
ЮРИДИЧЕСКИ КОМЕНТАРИ	22
ПРОМЕНЕТЕ В НОВИЯ ЗАКОН ЗА	
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА	
ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ.....	22
ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИ ДАННИ В ЕВРОПА	24
ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО	
ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ	24
СЪБИТИЯ И ФАКТИ	27

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 4/08.02.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 08.02.2006 г. разгледа по същество жалба с рег. № 4/18.01.2006 г. от работниците от фирми “Х.” ЕООД и “В.К.” ЕООД срещу Й.Г. - управител на двете фирми.

Работниците от фирми “Х.” ЕООД и “В.К.” ЕООД в сигнал № 1551/12.12.2005 г. твърдят, че без да е поискано съгласието им, управителят на двете фирми Й.Г. на 08.11.2005 г. е започнал инсталирането на видеокамери на работните им места. Според тях камерите са били активирани на 01.12.2005 г. като са получили информация, че са наблюдавани от управителя и от фирмата, инсталирала камерите – “А.Б.” ООД. Служителите считат, че с това е нарушено едно от основните им права, уредено в чл.32, ал.2 от Конституцията на Република България.

На заседание на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), проведено на 18.01.2006 г. сигнал № 1551/12.12.2005 г. е преквалифициран в жалба № 4/18.01.2006 г. Жалбата е обявена за допустима и е насрочена за разглеждане по същество.

На основание решение на КЗЛД от 28.12.2005 г. е извършена проверка в “Х.” ЕООД и “В.К.” ЕООД, гр. В. и е установено следното:

1. Едноличен собственик на капитала на двете фирми е П.Й.Г., а фирмите се управляват и представляват от Й.Г.. “В.К.” ЕООД е вписана в търговския регистър с Решение № 795/02.02.2005 г. на Н-ския окръжен съд по фирмено дело № 317/2005 г. Тя е производствена компания, която произвежда работни облекла за “Х.” ЕООД, а “Х.” ЕООД (вписана с Решение на Н-ския окръжен съд по фирмено дело № 2949/2001 г.) се занимава с износа на произведената конфекция в Западна Европа.

2. Във “В.К.” ЕООД работят 64 работници на трудови договори, а в “Х.” ЕООД – един служител. Оперативен счетоводител и личен състав на двете фирми е г-жа С.С., която е упълномощена да подписва и по-голямата част от текущата документация на управителя Й.Г.. Счетоводната система е ТРЗ на “Микроинвест”. Достъп до нея и съответно до личните данни има само оперативния счетоводител.

3. На 29.04.2005 г. фирма “В.К.” ЕООД е подала заявление за регистрация на администратор на лични данни под № 3 – 121884/29.04.2005 г., като е обявила един регистър (“трудова договори”), а фирма “Х.” ЕООД не е представила доказателства, че е подавала заявление за регистрация на администратор на лични данни.

4. В края на 2005 г. в “Х.” ЕООД и “В.К.” ЕООД от фирма “А.Б.” ООД са изградени система за контрол на достъпа и работното време и система за видеонаблюдение - осем камери, монтирани в работните помещения. За целта е инсталиран допълнителен компютър, който е предназначен да събира информацията от двете системи. Дисковото пространство, отделено за системните файлове и системата за контрол на достъпа, е 80GB, а за видеонаблюдението - 175 GB, което в зависимост от настройката на режима на запис може да събере информация за период от един месец. Системата за контрол на достъпа е в работещ режим, а системата за видеонаблюдение все още не е въведена в експлоатация. Окончателен приемо-предавателен протокол ще бъде подписан, когато бъде извършено обучението на управителя и посочените от него лица.

5. Във фирмите няма издаден вътрешен акт относно целта за монтирането на камерите, времето за което ще се съхраняват записите и кой има достъп до тях. Не е поискано и изричното съгласие на работниците и служителите в двете фирми.

6. Обслужваните компютри от "Х." ЕООД с 9 (девет) броя, Използваните операционни системи са Windows, NT/ Windows, 98/ Windows, 2000 Pro/ Windows, XP Home/ Windows, XP Pro. Офис софтуер е MS Office 2000/XP. Фирмената информация е достъпна чрез защитена VPN връзка с централния офис в Холандия – от там се ползват офис приложения, система за електронна поща и фирмен софтуер за организация на работния процес. VPN връзката е изградена с помощта на хардуерен firewall Cisco PIX501.

На заседанието на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество се явяват представители на Министерството на труда и социалната политика и на Комисията за защита от дискриминация.

Жалбоподателите – редовно призовани, не се явяват и не изпращат представител.

Ответникът по жалбата – редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Комисията за защита от дискриминация счита, че няма предпоставки за дискриминация по смисъла на закона.

Представено е становище от Министерство на труда и социалната политика, в което е посочено, че работодателят е длъжен да пази достойнството на работника и служителя по време на изпълнение на работата по трудово правоотношение (чл. 127, ал.2 от Кодекса на труда). В конкретния случай, ако монтирането на камерите е предприето с цел ограничаване напускането на работното място за определени физиологични нужди, същото е недопустимо. Ако действията са свързани с наблюдение на работния процес и по-конкретно със спазването на трудовата дисциплина, управителят на двете фирми разполага с достатъчно механизми, предвидени в трудовото законодателство за санкциониране на работещите.

Комисията прие разглежданата жалба за основателна

Монтирането на видеокамерите в работните помещения представлява въвеждането на нов регистър за обработка на лични данни, пряко идентифициращи физическите лица посредством видео и звукозапис на трудовия процес в помещенията. Администраторът не е изпълнил задължението си да уведоми КЗЛД преди осъществяването на промяната относно данните, касаещи поддържаните регистри (чл.18, ал.3 от ЗЗЛД).

Също така не е спазена разпоредбата на чл.23, ал.2 от ЗЗЛД, съгласно която в случай, че обработването на лични данни включва предаване на данните по електронен път, администраторът е длъжен да предприеме специални мерки за защита, определени с инструкция на администратора (чл.23, ал.4 от ЗЗЛД).

По отношение на данните, записвани от монтираните видеокамери в работните помещения, това безспорно са лични данни, така както законодателят ги е дефинирал в чл.2, ал.1 на ЗЗЛД. Видеонаблюдението представлява техническа форма на обработка на лични данни, във връзка с което е необходимо да бъдат спазвани разпоредбите на ЗЗЛД, свързани с изискванията при обработката на лични данни съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД – определяне на конкретната цел за обработка на данните; пропорционалност на целите, за които се обработват, заличаване и коригиране в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Съгласно чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо, в случай, че физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Изрично съгласие на работещите в "Х." ЕООД и "В.К." ЕООД в случая не е налице.

Изложените от управителя на двете фирми мотиви за поставяне на системата за видеонаблюдение с цел повишаване на трудовата дисциплина и избягване на кражби в сградата са относими към трудово-правните отношения. Работодателят разполага с други механизми за контрол и проследяване на трудовия процес, без да се налага използването на крайни мерки за контролиране на работниците и служителите. Целите, за които са монтирани видеокамерите, не могат да се определят като пропорционални на необходимостта от повишаване на сигурността и предотвратяването на кражби, тъй като те не могат да бъдат постигнати, без да се засяга личната сфера на работещите във фирмите "В.К." ЕООД и "Х." ЕООД. Необходимостта от повишаване на сигурността в сградата, където протича работния процес и предотвратяването на посегателства върху имуществото на фирмите са значими обществени проблеми, но в конкретно разглеждания казус не може да се приеме, че законните интереси на администратора имат преимущество пред интересите на отделните физически лица, чиито лични права се нарушават и които са изразили своето изрично несъгласие срещу системата за видеонаблюдение (чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни анализира международното законодателство и практика, свързани с обработването на лични данни чрез видео и звукозапис. В редица международни актове е уреден общия принцип за неприкосновеност на личния и семеен живот. Такива са Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (чл. 8), Хартата за основните права в ЕС (чл.7 и чл. 8). На основата на този общ принцип в Директива 95/46/ЕО, която е основен акт, уреждащ защитата на личните данни в Европейския съюз, е уредена подробно материята, свързана със защитата на личните данни на

гражданите в страните – членки. Изводите от извършения анализ сочат, че е необходимо спазването на поне едно от следните условия: изрично съгласие на лицето, договорно или правно задължение, защита на значими жизнени интереси на субектите на данни, изпълнение на задача, извършвана в обществен интерес. Важен момент, който следва да се има пред вид, това е правото на информация, правото на достъп и правото на възразение срещу обработването на данните от страна на лицето, обект на видео-наблюдението. Не на последно място е и необходимостта от предприемане на достатъчно технически и организационни мерки за защита на обработваните данни. Видеонаблюдението не може да бъде оправдано при определени обстоятелства, при които се търси импулсивно защита чрез видео камери. Необходимо е да бъдат обмислени задълбочено съответните условия и мерки при използването на средства за видео и звуко запис чрез прилагане на принципа за адекватност и пропорционалност.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни *издава задължително предписание на администраторите "В.К." ЕООД и "Х." ЕООД - гр. В.*, във връзка със защитата на личните данни:

1. В срок от 3 /три/ дни, считано от датата на получаване на настоящото решение, да демонтират системата за видеонаблюдение, инсталирана в сградата на двете фирми с цел преустановяване на обработването на лични данни чрез използването ѝ, както и да унищожат направените записи, ако има такива;

2. В срок от 14 (четирнадесет) дни, считано от датата на получаване на настоящото решение да изготвят инструкция съгласно чл.23, ал.4 от ЗЗЛД за техническите и организационни мерки за защита на обработваните лични данни от случайно или незаконно унищожаване, от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, от други незаконни форми на обработване, както и да уредят специалните мерки за защита, когато обработването включва предаване на данните по електронен път.

3. Да уведомява Комисията съгласно чл.18, ал.3 от ЗЗЛД преди извършването на всяка промяна на първоначално заявените за обработване лични данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 19/07.06.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров и Ради Романски на открито заседание, проведено на 07.06.2006 г. разгледа по същество жалба вх.№ Ж-19/06.04.2006 г. от П.Д., който обжалва действията на Районна прокуратура гр.П. с твърдения, че прокурор Н.П. е извършил нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Комисията прие за установено от фактическа страна следното:

В жалбата си П.Д. изнася данни, че районният прокурор Н.П. е издал Постановление от 23.03.2006 г. за отказ да се образува процедура за настаняване на задължително лечение по пр.пр.№ 5723/2005 г. по описа на Районна прокуратура гр. П.. Жалбоподателят се оплаква, че в прокурорското постановление незаконосъобразно е цитирана медицинската му диагноза и че в хода на проверката незаконосъобразно са използвани негови медицински документи. П.Д. моли Комисията за защита на личните данни /Комисията/ да укаже на районния прокурор да заличи всички лични данни по преписката, включително в издаденото Постановление от 23.03.2006 г. Под понятието “лични данни”, жалбоподателят разбира и конкретизира, че това е констатацията на прокурора, че “... П.Д. е с трайно загубена работоспособност и диагноза “Д.П.Ш.К.”.

Жалбата е обявена за допустима на заседание на Комисията, проведено на 03.05.2006 г.

На заседанието на Комисията на 07.06.2006 г. за разглеждане на жалбата по същество, жалбоподателят П.Д., редовно уведомен, не се явява. В отговор на уведомлението, същият е изпратил на 19.05.2006 г. възражение към Жалба № Ж-19/2006 г., в което се иска от Комисията да прекрати всякакви отношения с Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/ и да поднови иска му срещу Районна прокуратура гр.П.. От съдържанието ѝ се налага изводът, че г-н Д. се е заблудил, че Комисията контактува с НЕЛК и го кани на открито заседание в нейна зала. Грешката е породена от факта, че администрациите и на двете институции – Комисията за защита на личните данни и НЕЛК имат един и същ адрес – гр.София, бул.”Академик Иван Евст.Гешов” № 15. На този адрес в района на Военно-медицинска академия има няколко медицински и административни сгради.

Ответната страна – главният прокурор на Република България в качеството си на администратор на лични данни, редовно уведомен, и заинтересованите лица в качеството им на обработващи лични данни – ръководителят на Районна прокуратура град П. и районният прокурор Н.П., редовно уведомени, не се явяват и не са представили писмени становища и доказателства.

Комисията прие разглежданата жалба за неоснователна.

Прокурорската преписка № 5723/2005 г. е образувана по жалба на И.П. от гр.П. с оглед данни за разкриване на процедура за лечение на П.Д..

След като е бил сезиран по законовия ред и съобразно правомощията, дадени му от Конституцията на Република България, Закона за здравето /ЗЗ/, Закона за съдебната власт /ЗСВ/ и Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, прокурор Н.П. е извършил прокурорска проверка по изнесеното в жалбата от И.П. на основание чл.157 от ЗЗ, във връзка с чл.155 от ЗЗ, чл.165 от ЗЗ и чл.118 и чл.119 от ЗСВ. В резултат на проверката и въз основа на събраните данни по нея е издадено Постановлението от 23.03.2006 г. за отказ да се образува процедура по реда на чл.36, ал.3 от Закона за народното здраве спрямо П.Д. и за прекратяване на пр.пр.№ 5723/2005 г. по описа на Районна прокуратура гр.П..

Главният прокурор е администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. Цитираната разпоредба определя като “администратор на лични данни” физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, средствата на обработване и на защита при спазване на изискванията на ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 114, ал. 6 от ЗСВ определя прокуратурата като юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в град София, а чл.чл.111 и 112 от ЗСВ определят главния прокурор като ръководител на Прокуратурата в Република България.

Районна прокуратура гр.П. и прокурор Н.П., срещу които е подадена жалбата от П.Д. се явяват обработващи лични данни по смисъла на § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, във връзка с чл.3, ал.3 и чл.24 от ЗЗЛД.

При разглеждане на жалбата по същество, Комисията не установява, че личните данни, използвани в прокурорската проверка са получени и обработвани незаконосъобразно.

Законодателят в чл. 4 от ЗЗЛД определя няколко различни хипотези за допустимост на обработването на лични данни, които не следва да бъдат изпълнени кумулативно. Достатъчно е една от тях да бъде налице, за да е законосъобразна обработката. В конкретния случай, прокурор Н.П. е обработвал личните данни на П.Д. и е издал съответния акт - постановление в изпълнение на нормативно установено задължение (чл.4, ал.1, т.1 ЗЗЛД), тъй като е изпълнявал задължение по Закона за съдебната власт, и едновременно с това е упражнявал правомощия, предоставени му със закон – Закона за здравето (чл.4, ал.1, т.6).

На второ място, въпреки че в жалбата си П.Д. не акцентира на вида лични данни, Комисията приема, че обработваните лични данни попадат в специалната категория лични данни по смисъла на чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, тъй като се отнасят до здравето на жалбоподателя, и подлежат на специална защита по смисъла на този закон. И при тази втора хипотеза, Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателя от районния прокурор е извършено законосъобразно по реда на НПК и ЗСВ и единствено за определените в Закона за здравето цели. В конкретния случай, П.Д. не е дал своето съгласие за обработване на тези лични данни, но обработването им е предвидено в специални закони по смисъла на чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, каквито се явяват Законът за здравето

(глава V “Психично здраве”, раздел II “Задължително настаняване и лечение”) и разпоредбите на чл.119, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗСВ и чл.114 от НПК.

По силата на правомощията, дадени му от Закона за съдебната власт, прокурорът е обработвал специалната категория лични данни, отнасящи се за здравето на П.Д., с цел установяването, упражняването и защитата на права по съдебен ред (чл.5, ал.2, т.5 от ЗЗЛД). Задължителното настаняване и лечение по Закона за здравето се извършва единствено по съдебен ред и затова прокурорът е следвало да извърши изключително прецизна проверка на данните, изнесени в жалбата на И.П. и да се произнесе по обстоятелството дали П.Д. е опасен за себе си и за околните. В този смисъл, районният прокурор е събрал и обработил личните данни на жалбоподателя и при условията на чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

Поради гореизложеното, Комисията приема, че не са налице нарушения по Закона за защита на личните данни.

Водена от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба вх.№ Ж-19/06.04.2006 г. от П.Д. срещу Районна прокуратура град П. като неоснователна поради липса на нарушения на Закона за защита на личните данни.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ **№ 24/21.06.2006 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 21.06.2006 г. разгледа по същество жалба вх.№ Ж-24/20.04.2006 г. от Л.С. и Д.С., съдържаща твърдения за злоупотреба с техни лични данни в нарушение на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ от страна на К.С..

В жалбата си Л.С. и Д.С. твърдят, че Д.И.С. е използвал личните им данни в писмен документ – молба до Техническата служба на район “П.” на Столична община по повод спиране и премахване на построената от тях в двора им постройка на допълващо застрояване със селскостопанско предназначение. Под понятието “лични данни”, жалбоподателите разбират и конкретизират, че това са “... номерът на нотариалния акт, том ..., дело № ..., година и т.н...”, като с публичното им огласяване К.С. е създал условия недобросъвестни лица да им присвоят имота. Жалбоподателите молят Комисията за защита на личните данни /Комисията/ да призове К.С. за проверка на тези му действия и след като се убеди, че е извършил нарушение по ЗЗЛД, да приложи срещу него санкции по същия закон.

След обявяване допустимостта на жалбата и във връзка с изясняване на изложените в нея обстоятелства, на 15.05.2006 г. упълномощено лице на Комисията посети Техническата служба на Район “П.” гр.С., прегледа административната преписка по повод спиране и премахване на построената от Л.С. и Д.С. постройка и получи заверени копия от: 1/ молба вх.№ 94-К-209/05.10.2005 г. от К.С. до Началника на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/, Кмета на район “П.” и Техническата служба на район “П.” с приложено копие от нотариалния акт № 64, том V, дело 904/1991 г. на Л. и Д. С. и 2/ жалба № 94.К-229/10.10.2005 г. от същия молител до Ид.кмета на С. община. От събраните доказателства в Район “П.” се установи, че с цитираните молба и жалба от К.С. са сезирани компетентните органи по Закона за устройство

на територията /ЗУТ/ - Техническата служба на р-н "П." и ДНСК, за това че Л. и Д. С. са реализирали незаконен строеж (без строителни книжа - констатирано от Столична ДНСК) на масивен гараж, разположен на 0.40 м от южната имотна граница на имота на К.С. Образувано е административно производство по ЗУТ, извършена е проверка, съставен е Акт за установяване на административно нарушение и е издадена Заповед № РД-14-427/17.03.2006 г. на Началника на ДНСК за премахване на незаконния гараж на Л. и Д. С. на основание чл.225, ал.1, във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ. Установи се също, че Л. и Д. С. и К.С. са собственици на съседни имоти в село Л., район «П.», като С. са собственици на имот пл.№ 131 по плана на местност «К.», с.Л, район «П.», ул."К" № 43, а С. – на имот пл.№ 132 по плана на местност «К.», с.Л., район «П.», ул."К." № 41.

На заседанието на Комисията за защита на личните данни, проведено на 21.06.2006 г., относно разглеждане на жалбата по същество, жалбоподателят Д.С. се явява лично и поддържа жалбата си. Ответната страна К.С. също се явява лично и оспорва жалбата. В потвърждение на изложението К.С. заявява, че поддържа депозирано от него в Комисията на 20.06.2006 г. Възражение с приложения.

Комисията прие разглежданата жалба за недопустима.

От установените факти и приложените доказателства е видно, че към момента на подаване на молбата до компетентния орган по ЗУТ с приложеното копие от нотариалния акт на Л. и Д. С., К.С. е притежавал това копие на законно основание във връзка с предишен съдебен спор. Жалбоподателят Д.С. е подал жалба срещу К.С., с която е поискал да бъде конституиран като трето лице-помагач по адм.дело № 3619/1999 г. по описа на СГС, Административна колегия, III отделение. Към молбата за конституиране във висия съдебен спор между него и трето лице, Д.С. е приложил като доказателства нотариалния си акт № 64/1991 г. и скица на имота от ОП "Софийски кадастър". Тази молба, заедно с приложенията, е представена от решаващия съд на К. С. и приложена по делото по реда на Гражданския процесуален кодекс. Жалбоподателят Д. С. не оспорва и твърдението на К.С., че в открито съдебно заседание, проведено на 17.11.2000 г. по адм.дело № 3619/1999 г. лично му е предоставил копия от молбата за конституиране в делото, нотариалния си акт и скицата.

На второ място, К.С. не притежава качеството "администратор на лични данни" по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни. Същият не обработва лични данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и не създава регистри на лични данни по смисъла на § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Разглежданият случай попада в приложното поле на чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, тъй като твърдяното от жалбоподателите огласяване на лични данни е извършено от физическо лице за лична дейност, а именно: подаване на жалба до район "П." и ДНСК за премахване на незаконен строеж по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ на граничната регулационна линия между два съседни имота. В конкретния случай не е налице публично огласяване на лични данни, а използването им в писмен документ във връзка с прогласеното в чл.56 от Конституцията на Република България право на защита на К.С., тъй като са били нарушени неговите права и законни интереси и същият е сезирал компетентните държавни и общински органи за образуване на административно производство. В тази връзка, Комисията приема, че не е от нейната компетентност да се произнесе по основателността на жалбата, тъй като не е налице администратор на лични данни, който е извършил нарушение по ЗЗЛД.

Водена от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7, във връзка с чл.1, ал.6 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба вх.№ Ж-24/20.04.2006 г. от Л.С. и Д.С. срещу К.С. и обявява същата за недопустима.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станимир Цолов /п/
Красимир Димитров /п/
Евгени Радев /п/
Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ № 25/28.06.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станимир Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 28.06.2006 г. разгледа по същество жалба вх.№ Ж-25/04.05.2006 г. от Й.М., която обжалва действията на дружество “И-2” ООД с твърдения за нарушение по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Комисията прие за установено от фактическа страна следното:
Жалба № Ж-25/04.05.2006 г. е заведена в Комисията за защита на личните данни като сигнал с вх.№ 733/31.03.2006 г. На заседание на Комисията, проведено на 03.05.2006 г. с решение по Протокол № 13 от същата дата, сигналът е трансформиран в жалба, тъй като в него се съдържат данни за обработване на лични данни без съгласие на физическото лице и жалбоподателката е сезирала Комисията на основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

В жалбата си Й.М. твърди, че в Ателие за каменарски услуги на дружество “И-2” ООД служителка на фирмата на ръка е попълнила бланков договор за услуга, в който е вписала личните данни на жалбоподателката – трите имена, адрес и рождена дата. След попълване на договора, Й.М. по лични причини се е отказала от сключването му, не го е подписала и е поискала да се унищожи. Въпреки това, според твърденията на жалбоподателката, служителката на дружеството е отказала да унищожи попълнения бланков договор.

След трансформиране на сигнала в жалба, Комисията приема, че преди да се произнесе по допустимостта на жалбата, следва да бъде извършена проверка на място в дружество “И-2” ООД относно изложените в нея обстоятелствата.

Проверката е извършена на 18.05.2006 г. от упълномощени служители на КЗЛД. В резултат на проверката са представени Протокол от същата дата с приложен бланков “Договор за ремонт и реставрация на гробни места” и Акт за констатация на проверяващия екип от 12.06.2006 г., от които се установява следното:

1. Дружество “И-2” ООД не е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни по ЗЗЛД към момента на извършване на проверката.

2. Договорите, които дружеството сключва със своите клиенти са само на хартиен носител и са във формата на договори по образец /бланки за попълване/. От съхраняваните договори и от обясненията на съдружника във фирмата г-жа Н.С. се установи, че същите се попълват по два начина:

- когато цялата услуга се предплати, в бланката се попълват само трите имена и адреса на клиента;
- когато услугата се заплаща под формата на авансово плащане и окончателно плащане, в бланката се попълват трите имена, адреса и ЕГН на клиента.

3. Сключените договори (както и другите документи, съпътстващи поръчките – смъртни актове, удостоверения за наследници и др.) се съхраняват в шкаф, който по време на работния ден не се заключва и се намира в приемната за клиенти. Договорите се съхраняват до изпълнение на поръчките, след което се предават в счетоводството на фирмата, а след осчетоводяването се съхраняват до 3 месеца и се унищожават. Представителят на фирмата заявява, че договор, който не е подписан, се унищожава веднага.

След приемане на Акта за констатация, жалбата е обявена за допустима на заседание на Комисията, проведено на 07.06.2006 г. и е насрочена за разглеждане по същество на 28.06.2006 г., като в уведомлението до жалбоподателката е вписано, че същата има възможност да представи нови писмени доказателства и да ангажира свидетели за изясняване на твърдяните от нея обстоятелства.

На заседанието на Комисията на 28.06.2006 г. за разглеждане на жалбата по същество се явява лично жалбоподателката Й.М., която поддържа жалбата.

Ответната страна – дружество “И-2” ООД в качеството си на администратор на лични данни, редовно уведомени, не изпращат представител и не са представили писмено становище по жалбата.

Госпожа Й.М. не представя нови писмени доказателства; твърди, че е била сама, когато е посетила ателието на ответника и по тази причина няма свидетели, които да потвърдят обстоятелствата, изнесени в жалбата.

От обясненията на жалбоподателката, дадени на заседанието, се установява, че тя сама е предоставила личните си данни, включително ЕГН, на служителка на “И-2” ООД с цел попълване и сключване на договор за услуга. След като не се е стигнало до сключване на договор е последвало искане от г-жа М. да получи бланката с попълнените данни. По твърдения на жалбоподателката, служителката е отказала да върне бланката, като вместо това ѝ е предоставила лист с телефоните на фирмата, подпис и печат.

От обясненията на представителя на фирмата – г-жа Н.С., отразени в подписания от нея Протокол за извършена проверка, се установява, че в дружеството не се съхраняват договори, които не са подписани. Същите са само на хартиен носител и ако не се подпишат, се унищожават веднага, като по този начин се

унищожават и личните данни, вписани в тях.

От входящия регистър на отдел "Регистър на администратори" към Дирекция "Информационна" на КЗЛД се установи, че дружество "И-2" ООД е подало "Заявление за регистрация на администратор на лични данни по Закона за защита на личните данни" с входящ № 3-127441/28.06.2006 г. Дружеството е заявило три водени регистъра: "Персонал", "Клиенти" и "Доставчици". В приложенията към тези регистри, обаче, не е посочен актът (нормативен акт, вътрешна заповед, инструкция или др.), в който е определен редът за воденето им. Към трите приложения не са подадени и Декларации с описание на видовете лични данни от съответния регистър. Декларациите са неразделна част от приложенията, тъй като подаденото Заявление е по образец, преди обнародването в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ДВ, бр.40/16.05.2006 г.) нови образци. В новите заявления по образец, приети от Комисията, не се изисква прилагане на декларация от лицето, което води съответния регистър. В този смисъл, подаденото по стария образец Заявление от дружество "И-2" ООД не отговаря на изискванията на Комисията и юридическото лице не може да бъде вписано като администратор на лични данни, докато не окомплектова заявлението с всички изискуеми документи.

На заседанието си на 09.08.2006 г. Комисията прие разглежданата жалба за основателна.

Дружество "И-2" ООД е администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Комисията установи, че личните данни на Й.М., обработвани от служител на дружество "И-2" ООД, са получени лично от нея с конкретна цел - сключване на договор за определен вид услуга. Вписването на трите й имена, адрес и ЕГН в проекта на договор, не превишава обхвата на целта, за която са предоставени. В конкретния случай, обработването на личните данни от служителя на фирмата е било допустимо и законосъобразно на основание чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, тъй като е било необходимо за сключване и изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

След като договорът не е бил сключен и е последвала изричната молба на г-жа М. за унищожаване на бланката, съдържаща лични данни, администраторът на основание чл.2, ал.2, т.2, т.3 и т.5, във връзка с чл.25, ал.1, т.1 от ЗЗЛД е следвало да върне проекта на договор или да го унищожи пред жалбоподателката. Пред Комисията не бяха представени писмени доказателства или свидетелски показания, които да потвърдят връщането на проекто-договора или неговото унищожаване. Не е представен и протокол за унищожаване на бланката или друг писмен документ с отбелязване, че бланковият договор е върнат. В конкретния случай, Комисията приема, че дружество "И-2" ООД е нарушило чл.2, ал.2, т.т. 2, 3 и 5 от ЗЗЛД, тъй като администраторът не е върнал или унищожил документ, съдържащ лични данни на жалбоподателката след изричната й молба.

На следващо място, Комисията установи, че дружество "И-2" ООД към момента на извършване на проверката не е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни. Едва на датата на заседанието на комисията – 28.06.2006 г., за която са уведомени страните по жалбата, "И-2" ООД подава заявление за регистрация, което не отговаря на изискванията за вписване като администратор на лични данни. Следва да се има предвид, че администраторът обработва лични данни, които попадат в специалната категория лични данни по смисъла на чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, които се отнасят до здравето и причините за смъртта на физическите лица и тези данни подлежат на специална защита по смисъла на този закон.

Също така, съгласно чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни следва да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, като мерките трябва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. Алинея четвърта на същия член определя, че мерките трябва да се определят с инструкция на администратора на лични данни. Към момента на извършване на проверката от КЗЛД, дружество "И-2" ООД не е подавало заявление за регистриране като администратор на лични данни, няма изготвена Инструкция за необходимите технически и организационни мерки за защита на обработваните лични данни на клиентите си и не съхранява по подходящ начин документите, съдържащи включително данни от специалната категория, защитена от чл.5, ал.1 от ЗЗЛД.

Поради гореизложеното, Комисията приема, че са налице нарушения на чл.17, чл.23 и чл.25 от Закона за защита на личните данни.

Водена от горното, Комисията

РЕШИ:

1. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава задължително предписание на дружество "И-2" ООД в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да предприеме необходимите действия по окомплектоване на Заявление входящ № 3-127441/28.06.2006 г. с всички необходими документи за вписване на дружеството като администратор на лични данни.

2. На основание чл. 23, ал.1 от Закона за защита на личните данни задължава дружеството "И-2" ООД, като администратор на лични данни, да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни, които обработва от :

- случайно или незаконно разрушаване;
- случайна загуба или промяна;
- незаконно разкриване или достъп;
- нерегламентирано изменение или разпространение, както и от всички други незаконни форми на обработване.

3. На основание чл. 23, ал. 4 от Закона за защита на личните данни задължава дружество "И-2" ООД, като администратор на лични данни, да определи начините на обработване на лични данни в писмена Инструкция, която е задължителна за обработващия/ите данните по смисъла на закона.

4. На основание чл. 24, ал. 4 от Закона за защита на личните данни задължава дружество "И-2" ООД, като администратор на лични данни, да определи задълженията на обработващия/ите данните, включително отговорността при неизпълнението им в писмен договор или в друг акт на администратора във връзка с Инструкцията по предходната точка.

5. Дружество "И-2" ООД, като администратор на лични данни е задължено да спазва изискванията на чл. 25 от Закона за защита на личните данни след приключване обработването на личните данни.

В случай на неизпълнение на задължителните предписания в указания срок и на задълженията си по Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни ще наложи имуществена санкция на дружество "И-2" ООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

**РЕШЕНИЕ
№ 7/26.07.2006 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 05.07.2006 г. разгледа по същество жалба вх. № Ж-7/30.01.2006 г. от Н.К. срещу мълчалив отказ на Министъра на вътрешните работи по заявление за достъп до лични данни.

В жалбата си от 30.01.2006 г. жалбоподателката Н.К. твърди, че е подала по пощата заявление за достъп до лични данни, адресирано до Министъра на вътрешните работи. Видно от приложената към жалбата обратна разписка, заявлението е получено в Министерство на вътрешните работи на 29.12.2005 г. В него жалбоподателката е поискала да ѝ бъде предоставен достъп до всички лични данни, събирани и съхранявани за нея от органите на МВР. Уточнява, че желае да получи исканата информация под формата на преглед и копие на хартиен носител.

В законоустановения срок г-жа К. не е получила отговор, поради което счита, че е налице мълчалив отказ на Министъра на вътрешните работи по заявлението ѝ за достъп до лични данни.

Жалбоподателката Н.К. изразява мнение, че следва да ѝ се предостави достъп до лични данни, поради което на основание чл. 38 от Закона за защита на личните данни моли Комисията за защита на личните данни да вземе отношение и да постъпи в съответствие с правомощията си, като задължи министъра на вътрешните работи да ѝ предостави достъп до исканите данни в посочената в заявлението форма.

След обявяване допустимостта на жалбата, Комисията за защита на личните данни взе решение за извършване на проверка в Дирекция "КИАД" към Министерство на вътрешните работи, гр. София с цел изясняване твърденията на жалбоподателката. Установи се, че част от информацията, която се съдържа в Автоматизираната информационна система на МВР е във връзка с издаване на документи за самоличност, която е стандартна за всички български граждани, предоставена от Автоматизирана информационна система "Български документи за самоличност". Други лични данни за Н.К. се обработват въз основа на подадените от нея заявителски материали, в резултат на които са образувани дознания ЗМ № 5591/17.09.2001 г. по описа на 01 РПУ-СДВР и ЗМ № 3064/20.10.2003 г. по описа на 02 РПУ-СДВР.

С писма № 2403/28.02.2005 г., №1088/22.03.2006 г., Дирекция "КИАД" към Министерство на вътрешните работи уведомява Н.К., че във връзка с подаденото заявление е извършена проверка в информационните фондове на МВР, от която е изяснено, че без знанието ѝ не са събирани и съхранявани нейни лични данни.

На заседанието на Комисията за защита на личните данни, относно разглеждане на жалба №7/30.01.2006 г. по същество, жалбоподателката се явява лично. Поддържа жалбата си. Ответната страна не изпраща представител.

Комисията прие разглежданата жалба за основателна.

Съгласно чл. 182, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /преди влизане в сила на ЗМВР от 01.05.2006 г., обн. ДВ. бр.17 от 24 Февруари 2006г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г./: "Всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, събирани без негово знание."

След мълчаливият отказ на Министъра на вътрешните работи, следствие от липсата на уведомление в предвидения от закона 14-дневен срок за произнасяне, с писмо № 2403/28.02.2005 г. Дирекция "КИАД" към МВР уведомява г-жа К. по повод на заявлението ѝ, че съгласно чл. 181, ал.7 от ЗМВР: "Личните данни от информационните фондове могат да се предоставят само на органите за защита на националната сигурност и обществения ред, както и на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно посочено наказателно дело." Цитираната разпоредба визира хипотезата за предоставяне на лични данни на трети лица, определяйки кръга им – органите за защита на националната сигурност и обществения ред, както и органите на съдебната власт - и основанието за предоставяне – за нуждите на конкретно посочено наказателно дело.

Разглежданият случай налага приложението на чл. 182, ал.4 от ЗМВР, касаещ правото на всяко лице да иска достъп до отнасящи се за него лични данни.

В правомощието на администратора е да прецени наличието или липсата на законово основание за предоставяне или отказ на лични данни.

Съгласно чл.182, ал.8 от ЗМВР, в случаите на отказ, уведомяването на заявителя се извършва писмено, като се посочва само правното основание. Видно от съдържанието на двете уведомителни писма - № 2403/28.02.2005 г. и № 1088/22.03.2006 г. на Дирекция "КИАД", администраторът отказва предоставянето на лични данни. Липсата на посочено правно основание за отказа, го прави незаконосъобразен.

Информацията, съдържаща се в уведомително писмо №1088/22.03.2006 г. относно извършена проверка, от която е установено, че за Н.К., в качеството ѝ на заявител не са събирани и не се съхраняват в МВР лични данни без нейно знание, не представлява правно основание за отказ. Основанията за отказ за предоставяне на лични данни са изрично изброени в чл.182, ал.7 от ЗМВР. Това са случаите, когато от предоставянето на данни би възникнала опасност за:

- националната сигурност или обществения ред;
- опазване на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна;
- разкриване на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране;
- накърняване изпълнението на законово определените задачи на органите на МВР.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни **издава задължително предписание на администратора – Министъра на вътрешните работи:**

Да предостави достъп до личните данни на Н.К. в исканата от жалбоподателката форма.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 19/18.10.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 18.10.2006 г. разгледа Възражение № към Жалба Ж-19/29.08.2006 г. и Молба № към Ж-19/05.10.2006 г., двете от П.Д., който в първоначалната си жалба № Ж-19/06.04.2006 г. обжалва действията на Районна прокуратура гр.П. с твърдения, че прокурор Н.П. е извършил нарушения по Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Комисията прие за установено от фактическа страна следното:

Комисията за защита на личните данни по Протокол № 18/07.06.2006 г. се е произнесла с Решение № 19/07.06.2006 г., с което отхвърля жалба вх.№ Ж-19/06.04.2006 г. от П.Д. срещу Районна прокуратура град П. като неоснователна поради липса на нарушения на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

В срока на обжалване на цитираното Решение, П.Д. депозира в Комисията Възражение № към Ж-19/29.08.2006 г., с което “отхвърля” Решение № 19/07.06.2006 г. и го атакува като незаконосъобразно на основание чл.33 от Закона за административното производство /ЗАП/, във връзка с чл.37, ал.2 от ЗАП. Жалбоподателят твърди, че с акта си Комисията защитава прокуратурата пред гражданите.

Тъй като така предявеното от г-н П.Д. възражение няма реквизитите на жалба по смисъла на чл.17 от Закона за Върховния административен съд, на 04.09.2006 г. на жалбоподателя е изпратено писмо, в което му е указано, че ако има намерение да обжалва решението на Комисията по реда на чл.38, ал.3 от ЗЗЛД, следва в седемдневен срок да представи писмено оформена жалба до Върховния административен съд като посочи конкретно какви са оплакванията му срещу атакуваното решение и в какво се състоят исканията му към съда, както и да приложи писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

В посочения срок, П.Д. не е представил надлежно оформена жалба, и на свое заседание, проведено на 20.09.2006 г., Комисията е взела решение, с което приема, че въпреки липсата на реквизити на жалба, чрез възражението е налице оспорване на решение на КЗЛД от П.Д., поради което следва да бъде изпълнена процедурата по обжалване на решението пред Върховния административен съд чрез изпращане на преписката до съда.

С писмо рег.№ 1434/02.10.2006 г., Комисията изпраща Възражението на г-н Д. от 29.08.2006 г. срещу Решение № 19/07.06.2006 г., заедно с цялата преписка по компетентност на Върховния административен съд, като уведомява за това жалбоподателя.

Съгласно разпореждане на председателя на пето отделение на Върховния административен съд от 06.10.2006 г., съдът с писмо № 12478/10.10.2006 г. връща обратно на КЗЛД възражението на П.Д., ведно с приложенията към него, с указания, че същото е насочено към КЗЛД и по своето съдържание то представлява молба за преразглеждане на искането му вх.№ Ж-19/06.04.2006 г. по реда на чл.32 от ЗАП, а не е жалба срещу Решение № 19/07.06.2006 г. на същата, адресирана до ВАС.

Върховният административен съд приема, че Решение № Ж-19/07.06.2006 г. е влязло в сила и Възражение вх. № към Жалба Ж-19/29.08.2006 г. от П.Д. представлява искане за отмяна на административния акт, който не е обжалван пред съда, от самия административен орган /Комисията/.

Междувременно, г-н П.Д. подава в Комисията молба рег.№ към Ж-19/05.10.2006 г., адресирана чрез КЗЛД /на основание чл.16 от ЗВАС/ до Върховния административен съд /на основание чл.33, ал.1 и ал.2 от ЗВАС/, с приложения. В новата молба, г-н Д. твърди, че въз основа на новопостъпили при него доказателства, счита, че спрямо него няма консумирано нарушение от Районна прокуратура гр.П. по огласяване на следствената тайна до момента и по предмета на жалбата му пред Комисията за защита на личните данни. Твърденията на жалбоподателя са основани на приложеното от него писмо на зам.районен прокурор Н.П. от 02.10.2006 г., с което прокурорът го уведомява, че до настоящия момент г-н П. не е искал достъп до материалите по преписка № 5723/2006 г. и не му е предоставян такъв. Въз основа на това ново доказателство, г-н П.Д. оттегля частично жалбата си по компетентността на КЗЛД в частта, в която Районна прокуратура гр.П. е огласила негови лични данни от следствена тайна на заинтересовани граждани, без да има право на това и без негово съгласие. П.Д. твърди също, че за него като жалбоподател е ясно, че Комисията не може да упражни контрол за “неконсумирано нарушение на ЗЗЛД от прокуратурата”.

В останалата част от молбата, г-н Д. моли Комисията да се самосезира и да отпочне мониторинг по защита на лични данни по медицинската документация в Районна прокуратура гр.П. за физическото лице П.Д., в който мониторинг да издири има ли изтичане на лични данни от прокуратурата към гражданите и от дознатели в полицията към граждани и конкретно, да предотврати в прокуратурата правния субект П. да получава достъп до медицинска документация с негови лични данни и да не му бъде предоставян достъп до следствена медицинска документация в прокуратурата на Република България.

По така цитираното допълнително искане, Комисията счита, че съгласно чл.10, ал.1 от ЗЗЛД тези функции са законово регламентирани за извършваната от нея дейност като независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на закона.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.1 и т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по Възражение към Ж-19/29.08.2006 г. от П.Д. за отмяна на Решение № 19/07.06.2006 г. на Комисията за защита на личните данни по реда на чл.32 от Закона за административното производство, във връзка с чл.231 от Гражданския процесуален кодекс.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 / четиринадесет/ - дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 60/20.12.2006 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир

Димитров, Евгений Радев и Ради Романски на открито заседание, проведено на 20.12.2006 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 60/ 06.10.2006 г. от П.Д. срещу СГС- Административно III "Е" отделение.

Страните са редовно призовани на заседанието. Г-н Д. се явява лично. СГС не изпраща представител, не са представени доказателства и становище.

Жалбоподателят П.Д. сезира Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ с жалба, в която твърди, че е налице неправомерно обработване на неговите лични данни от страна на СГС- Административен III «Е» състав, във връзка с административно дело № 122/06г. на СГС, по повод назначената му съдебно - психиатрична експертиза.

От представените доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От изложеното в жалбата е видно, че се касае за административно производство пред СГС, в което жалбоподателят е конституиран като ищец.

Според твърденията на жалбоподателя, съдът е назначил съдебно - психиатрична експертиза без съгласието и искането на жалбоподателя.

Вещо лице се назначава, когато за изясняване на някои възникнали по делото въпроси из областта на науките, изкуството, занаятите и др., са нужни специални знания, които съдът няма - чл. 157, ал. 1 ГПК. Според чл. 162 ГПК съдът може по молба на страните или по своя преценка да назначи оглед на движими или недвижими вещи или освидетелстване на лица с или без участие на вещи лица. Това са доказателствени средства, които се допускат не само за проверка на събрани други доказателства, но и като такива със самостоятелно значение за процеса на доказване. Допускането им според цитираните текстове може да стане не само по почин на страната, но и служебно от съда независимо от акцентирането върху състезателното начало в процеса, според което страните сочат фактите за твърдените от тях правоотношения и доказателства, които ги подкрепят. Служебното им събиране се налага, при огледа и освидетелстването от преценката на съда за необходимостта от непосредствено сетивно възприятие върху истинността на факт, отнасящ се до вещь или лице. При експертизите това се налага от съобразяване на определени правила на опита и положения на науката, отнасящи се до специални области на знанието, които имат отношение към обосноваването на решението, тъй като вещото лице субсумира фактите, установени по делото към тези правила на практиката и научната теория, за да направи фактически изводи, релевантни за изхода на спора. В този смисъл вещото лице подпомага съдията, който сам би извършил тази дейност по доказването, ако притежаваше необходимите специални знания. Не само формулирането на задачата на експертизата, но и назначаването ѝ, може да бъде осъществено по преценка на съда и без да има искане от заинтересованата страна. Служебното начало при назначаването на съдебните експертизи е прогласено и в чл. 171, ал. 2 от АПК и Комисията за защита на личните данни не е компетентна да се произнася по действията на съда в хода на конкретно дело.

В ГПК са предвидени и достатъчно разпоредби, които дават възможности на лицата да възразят срещу считаните от тях за нарушение актове на съда, постановени в разрез със съдопроизводствените правила.

Съгласно § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, «обработване на лични данни» по смисъла на закона е «всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне или по друг начин, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване». От представените по жалбата доказателства не е видно наличие на незаконосъобразно обработване на данните. Обработването на данни в случая е свързано с установяването, упражняването и защитата на права по съдебен ред- чл. 5, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД, което законът урежда като изключение от забраната за обработване на данни в чл. 5, ал. 1. В качеството си на администратор на лични данни, съдът е в правото си да събира и да обработва данни, необходими му за разрешаването на спора. В този смисъл, страните и техните пълномощници са подчинени на разпорежданията на съда по отношение на извършваните от тях действия.

Не могат да бъдат приети за състоятелни твърденията за незаконно разкриване на данните пред трети - вещи лица, тъй като в кръга на техните служебни задължения е да оказват съдействие на съда, както и че вещите лица не се явяват трета страна в спора.

В жалбата до КЗЛД г-н Д. възразява срещу поставената му от вещите лица диагноза. Извън компетентността на КЗЛД е преценката на медицинските критерии, индивидуализиращи състоянието на освидетелстваните лица.

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба с рег. № Ж- 60/ 06.10. 2006г. от П.Д. срещу СГС- Административно III “Е” отделение.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

РЕШЕНИЕ

№ 67/24.01.2007 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Иво Стефанов, Станислав Цолов, Красимир Димитров, Ради Романски и Евгений Радев на открито заседание, проведено на 24.01.2007 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 67/ 18.10.2006 г. от И.С. срещу “Б.Б.Е.А” ЕООД.

Жалбоподателят И.С. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че С.Д. с действията си е нарушил чл. 2 ал.2 и чл. 4 от ЗЗЛД, като недобросъвестно е разкрил негови лични данни пред трети лица, предоставяйки им копие от трудовия му договор и споразумение към него.

С. и Д. са служители във фирма «Б.Б.Е.А.» ЕООД. С. твърди, че ответникът е предоставил данните му на трети лица в период на негово отсъствие от работа по медицински причини.

Към жалбата няма приложени доказателства. Не може да се прецени дали ответникът е действал в качеството си на длъжностно лице и на какво основание.

Съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗЗЛД, като администратор на лични данни в случая се явява “Б.Б.Е.А” ЕООД., чийто управител е конституиран като страна по жалбата.

С цел установяване истинността, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно в чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, и на основание чл. 36 от АПК, Комисията за защита на личните данни, в рамките на предоставените ѝ от закона правомощия, служебно изиска от жалбоподателя и прокуриста на дружеството изясняване на обстоятелствата по жалбата, свързани с установяването на задълженията на г-н Д. в търговското дружество, както и дали последният има качество на «обработващ лични данни» на жалбоподателя.

В нормативно установения седемдневен срок, съгласно Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, от страна на жалбоподателя и дружеството не бе оказано необходимото дължимо съдействие за изясняване на случая, поради което изложените обстоятелства не могат да бъдат пълноценно изследвани в контекста на изложената в жалбата фактология. Поради неосъществяването на съдействието от страните за събиране на всички доказателства, необходими за упражняване ефективно на правомощията си, на основание чл. 56, ал. 2, 3 и 4 от АПК и във връзка с чл. 12, ал. 5 от ПДКЗЛДНА

Водима от горното Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с вх. № Ж- 67/18.10.2006 г. от И.С. срещу “Б.Б.Е.А” ЕООД.
Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 /четиринадесет/ -
дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Иво Стефанов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Станислав Цолов /п/

Красимир Димитров /п/

Евгени Радев /п/

Ради Романски /п/

СТАНОВИЩА

Относно: Общ подход на Европейския съюз за употребата на данни от досиетата на пасажерите във въздушния транспорт за цели по прилагането на правните норми.

В КЗЛД от Европейската комисия е постъпил “Въпросник за влиянието от органите за защита на
данните”. Посоченият въпросник предлага **три варианта** за действие.

Първи вариант: да не се предприема нищо.

Не се поддържа от Комисията за защита на личните данни.

Мотиви: Въпреки че няма икономическа, административна, организационна или друга тежест върху
националните администратори, този вариант не допринася за реализиране на целта, заложена в Договора
за Европейския съюз – създаването на зона на свобода, сигурност и справедливост на гражданите на ЕС,
както при пътуване, така и въобще.

Втори вариант: Изготвяне на правен документ.

Поддържа се от Комисията за защита на личните данни.

Мотиви: Правният документ за общия подход на ЕС за употребата на данни на пасажерите във въздушния
транспорт ще бъде със статут на Рамково решение, изготвено въз основа на член 34, ал.2, б.”б” , дял шести
“Разпоредби относно полицейското и съдебното сътрудничество в областта на наказателното право” от
Договора за създаване на Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 07.02.1992 г. Според цитираната
разпоредба това рамково решение ще бъде задължително за държавите-членки по отношение на резултата,
който трябва да бъде постигнат, като в същото време то оставя на националните инстанции компетентност
относно съответните форми и начини.

1/ Обхват на правния документ – поддържа се идеята за създаване на документ, който да обхваща

данните за пасажерите във въздушния, морския и железопътния транспорт. Към настоящия момент Европейската комисия прилага няколко регламента, които уреждат общите правила в областта на сигурността на гражданската авиация и мерките за прилагане на общите основни стандарти за авиационна сигурност. В този смисъл е приемливо да се използва по-широк подход, който обхваща и други видове транспорт, за които не е разработен и регламентиран толкова подробно механизъм за сигурност. Този по-широк обхват следва да се прилага само и единствено за целите на националната и обществената сигурност и при предприемане на максимални технически и организационни мерки за защита на данните.

2/ Обхват на използвания инструментариум – поддържа се идеята за включване на данните за международния трафик от най-малко една държава-членка на ЕС към друга държава, както и от друга държава към най-малко една държава-членка. Споделяме изведения във въпросника положителен извод, че по този начин се покриват данни, които в най-голяма степен могат да бъдат преценени като потенциална заплаха на територията на Европейския съюз.

3. Цел на събирането на данните на пасажерите във въздушния транспорт – поддържа се идеята за формулиране на цел за предотвратяване на тероризма и свързаните с него престъпления. По този начин правният документ се фокусира върху основната област, определена от Европейския съюз. Що се касае до другите две предложения – за организираната престъпност и за проверки на фискалната и социално-осигурителната политика, считаме, че националните законодателства имат специални закони, които подробно уреждат тази материя. Създадени са и европейски институции в този смисъл. В България действат Законът за мерките срещу изпирането на пари, Законът за мерките срещу финансирането на тероризма, материята е уредена и в Наказателния кодекс. България е ратифицирала със закон, приет от 39-то НС на 31.07.2003 г., Споразумението за сътрудничество между Република България и Европейската полицейска служба /Европол/.

4. Период на задържане на данните – поддържа се идеята за период на задържане от 2 (две) години предвид специфичната цел, за която ще се събират данните.

5. Считаме, че не следва да има изключения от установения период за задържане на данните.

6. Институции, получаващи данни от досиетата на пасажерите във въздушния транспорт – поддържа се идеята за създаване на отдел за информация за пасажерите. В тази единна институция по-лесно ще се защитят данните, които постъпват в нея и ще има съответните назначени лица, които ще съсредоточат своята дейност само в тази област.

7. Метод на прехвърляне на данни за пасажерите – поддържа се идеята за използване на хибридният метод с цел по-голяма защита на данните, без намеса на съответен публичен орган.

8. Трансфер на данни наведнъж или поотделно за всеки случай – поддържа се идеята за поотделно прехвърляне на данните след автоматично филтриране по зададени критерии в рамките на отдела. Осигурява се защита на данните както на т.н. заподозрени лица, така и на тези, които не подлежат на по-нататъшна проверка.

9. Прехвърляне на данни за пасажерите от отдела до друг подобен орган – поддържа се идеята за трансфер на данните до националните компетентни органи за борба с тероризма и сериозните престъпления и до съответните органи на държавите-членки от Европейския съюз. По този начин се улеснява употребата на данни за пасажерите за целите на разследването на територията на ЕС.

10. Сигурност на данните – поддържа се идеята за изискване на общи протоколи за транс мисия, които ще подобрят трансфера на данни и ще намалят разходите на превозвачите.

Трети вариант: Насърчаване на взаимодействията между страните-членки.
Не се поддържа от Комисията за защита на личните данни.

Мотиви: Предвид глобалната заплаха от тероризъм следва да се предприемат необходимите мерки в рамките на Европейския съюз в тази насока и не може да се осигури общ европейски метод за решаване на тези проблеми само чрез насърчаване на взаимодействията между страните-членки.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Живко Борисов

Последното изменение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е публикувано в ДВ бр. 91 от 10 ноември 2006 г. Съгласно него, Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) води регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни. В регистъра, воден от КЗЛД, се вписват данните от съдържанието на образци за регистрация. Образците за регистрация са одобрени от КЗЛД. По силата на закона Регистърът е публичен и вписването в него се удостоверява с идентификационен номер.

От гледна точка на регистрацията, администраторите на лични данни (АЛД):

- имат задължение за регистрация;
- не подават заявление за регистрация;
- са освободени от задължение за регистрация;
- подлежат на проверка преди започване на обработването на лични данни.

Задължение за регистрация

Администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване на обработването на лични данни. В 14-дневен срок от подаване на заявлението Комисията вписва администратора на лични данни в регистъра. Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация.

Не се подава заявление за регистрация

Не се подава заявление за регистрация в следните случаи :

1. администраторът поддържа регистър, който по силата на нормативен акт е предназначен да осигури обществена информация и:

- а) достъпът до него е свободен, или
- б) достъп до него има лице, което има правен интерес;

2. обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

- а) обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;
- б) данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят.

Освободени от задължение за регистрация

Една от новостите в ЗЗЛД е предоставената възможност Комисията да освободи от задължение за

регистрация администратори, които обработват данни извън посочените по-горе, когато обработването не застрашава правата и законните интереси на физическите лица, чиито данни се обработват. Условието и редът за освобождаване се уреждат с Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация. Комисията определя критерии за освобождаване в съответствие със:

- целите на обработване на личните данни;
- личните данни или категориите лични данни, подлежащи на обработване;
- категориите физически лица, чиито данни се обработват;
- получателите или категориите, получатели пред които личните данни могат да бъдат разкрити;
- срока на съхраняване на данните.

Проверка преди започване на обработването на лични данни

Когато администраторът е заявил обработване на данни, които разкриват:

- расов или етнически произход;
- политически, религиозни или философски убеждения,
- членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели;
- се отнасят до здравето, сексуалния живот или до човешкия геном;
- данни, чието обработване съгласно решение на КЗЛД застрашава правата и законните интереси на физическите лица,

задължително се извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра. Предварителната проверка се извършва в двумесечен срок от подаване на заявление за регистрация. Резултатите от проверката могат да бъдат:

- **вписване** администратора на лични данни в регистъра;
- **задължителни предписания** относно условията за обработване на лични данни и воденето на регистър на лични данни;
- **отказ** от вписване администратора на лични данни в регистъра.

Администраторът не може да започне обработване на данните, преди да е вписан в регистъра или преди да изпълни задължителните предписания на КЗЛД.

Непроизнасянето в двумесечния срок се смята за мълчалив отказ от вписване на администратора в регистъра.

Диспозитивът на решението се обнародва в “Държавен вестник”.

За опростяване на достъпа и обработването на документите по регистрация, КЗЛД взе решение за създаване на информационна система, която има следните функции:

- попълване на образците за регистрация, както и актуализиране на вече заявени данни, да се извършва в електронен вид от Интернет страницата на КЗЛД – www.cdpd.bg;
- попълването да се извършва с и без използване на електронен подпис;
- публичната част от Регистъра на администраторите на лични данни да бъде достъпна и на Интернет страницата на КЗЛД – www.cdpd.bg;

- удостоверението с идентификационния номер от регистъра да бъде достъпно в електронен вид;

- удостоверението с идентификационния номер от регистъра да може да бъде получено от АД с използване на електронен подпис.

АД, които са подали Заявление за регистрация до 14.11.2006, не подават отново образци за регистрация. Съгласно чл.18 ал. 3 от ЗЗЛД, администраторите на лични данни уведомяват КЗЛД за всяка промяна на данните, описани в Заявлението за регистрация, преди нейното извършване.

ЮРИДИЧЕСКИ КОМЕНТАРИ

ПРОМЕНИТЕ В НОВИЯ ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Венета Шопова

Какво наложи промените в Закон за защита на личните данни

Необходимостта от пълно съответствие с изискванията на правото на Европейския съюз в сферата на личните данни и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и Съвета на Европа /Директивата/ относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и свободното движение на тези данни наложи преразглеждане на действащото до момента законодателство. В мониторинговия доклад от 2005 г. и от май 2006 г. бяха поставени изисквания за прецизиране на някои от разпоредбите на закона относно неговото приложно поле, независимостта на Комисията за защита на личните данни и нейната финансова и ресурсна обезпеченост, като орган, гарантиращ правата на личността при тяхната обработка, развитие на контролната дейност, опростяване на процедурите по регистрация на администраторите на лични данни и свободното движение на данни към страните-членки на Европейския съюз и в държавите-членки на Европейското икономическо пространство.

Основни моменти

В съответствие с Директивата е въведено изменение относно критериите за законосъобразно обработване на лични данни – обработването обхваща и случаите, когато личните данни на физическите лица се обработват при действия, които предхождат сключването на договор, по който лицето е страна и са предприети по негово искане, а не само за сключване и в изпълнение на договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна.

В съответствие с Директивата е изменен чл.10, ал.4 от ЗЗЛД, свързан с етичния кодекс. Промяната се състои в това, че КЗЛД не приема Етичен кодекс, а съгласува по браншове и области етичните кодекси за поведение на администраторите и при несъответствие с нормативната уредба дава задължителни указания. Администраторите вече са включени пряко в създаването и приемането на етичните си кодекси, като преди приемането си ги съгласуват с Комисията.

Съществена промяна в закона е регламентирането на проверките, извършвани от КЗЛД – чл.12. Изпълнена е една от основните препоръки на Европейската комисия - проверките са разделени на

предварителни, текущи и последващи, като са посочени критериите за тяхното извършване. В тази връзка е предвидено и издаването на Инstrukция от Комисията. Предварителните проверки са предвидени в частта на закона относно регистрацията.

Разписани са нови разпоредби в частта за реда, сроковете и задълженията на администраторите, свързани с подаване на заявлението за регистрация и самата регистрация (чл.17, 17а и 17б). Условно, чрез реда за регистрация е направено разграничение на категориите данни – с нисък, среден и висок риск. По този начин са изпълнени изискванията на Европейската комисия за облекчаване при регистрацията на администратори, които обработват лични данни с нисък риск. В съответствие с Директивата е разписана процедурата за регистрация и уведомяване на администраторите. Спазен е принципът за задължително подаване на заявление за регистрация от всички администратори, като е изведен принципът на уведомяване, т.е. администраторът може да започне обработка след подаване на заявлението.

След общия ред по чл.17, са изведени изключенията в чл.17а и 17б от закона:

1/ В новия чл.17а от ЗЗЛД са регламентирани критериите, при които администраторът не подава заявление за регистрация.

2/ В ал.2 на чл.17а от ЗЗЛД е уредена възможността КЗЛД да освободи от задължение за регистрация определени администратори на лични данни. Условиата и редът за освобождаване се уреждат с Правилника на КЗЛД, като са разписани само критериите, при които Комисията прави преценка за освобождаване.

В новия чл.17б, отново при пълно съответствие с Директивата, е регламентиран редът за регистрация на администратори, които са заявили обработване на специалната категория лични данни по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД или такива, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица. Предвидена е задължителна предварителна проверка в 2-месечен срок и произнасяне на комисията относно вписването или отказа за вписване на администратора след извършване на проверката. Предвидено е изключение от общия ред, а именно, че администраторът не може да започне да обработва данните преди да е вписан в регистъра.

Въведено е задължение за КЗЛД да обнародва в “Държавен вестник” диспозитива на решението за извършване на предварителна проверка на тази категория администратори.

Съществени промени са извършени в глава VI “Предоставяне на лични данни на трети лица”. Член 35 от ЗЗЛД се отменя. КЗЛД вече няма права да се намесва в отношенията между администраторите на територията на страната, когато един от тях иска от друг предоставяне на лични данни на физически лица, както и при отказ за предоставяне.

Пълно съответствие с разпоредбите на Директивата е постигнато с измененията в чл.36а от ЗЗЛД, по отношение предоставяне на лични данни в държава-членка на Европейския съюз и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство. То се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД.

По отношение предоставянето на лични данни в трета държава законът предвижда облекчен режим при предоставяне на лични данни в съответната държава, за която има решение на Европейската комисия и осигурява адекватно ниво на защита или определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита.

Законът предвиди промени в сроковете за обжалване действията на администраторите на лични данни от страна на физическите лица, чиито права са нарушени.

В чл.38 се променя срокът, в който засегнатите физически лица могат да подадат жалба до КЗЛД при установено нарушение на правата им по ЗЗЛД - съответно от 30-дневен се променя на едногодишен от момента на узнаване на нарушението и от едногодишен се променя на петгодишен от момента на извършване на нарушението.

В частта за съдебното обжалване – в чл.39 от ЗЗЛД се отменят ал.4 и ал.5, като се премахва възможността самата КЗЛД да сезира съда в случаите, когато констатира неизпълнение в срок на наложени от нея предписания на администратори на лични данни.

Извършени са изменения и в гл. VIII “Административно-наказателни разпоредби”. Създадени са нови ал.5 и ал.6, в които са предвидени глоби или имуществени санкции за администратори на лични данни, които обработват специалната категория лични данни по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД, в случаите, когато същите администратори започнат да обработват данни, без да са вписани в регистъра

ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПА

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРНИК ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В Обединена Европа правото на защита на личните данни е фундаментално право. Лицата, чиито лични данни биват обработвани имат своите реални права, както на национално ниво, така и на ниво Европейски съюз. За да се гарантира защитата на данните бе приета Директива 95/46/ЕС, с която Европейската комисия и Съветът на Европа се ангажираха чрез публична декларация да я спазват и призоваха и другите институции и органи на общността също да се придържат към нея.

По време на Междуправителствената конференция за прегледа на договора, за създаване на Европейската общност бе поставен въпросът за приложението на правилата за защита на данните спрямо институциите. В края на преговорите договорът, подписан в Амстердам въведе в Договора за създаването на Европейската общност конкретна разпоредба по тази тема – Чл.286, който предвижда от 1 януари 1999 г. институциите и органите на Европейската общност да прилагат правилата на общността за защита на личните данни, изложени в по-голямата си част в Директива 95/46/СЕ и приложението на тези правила да се следи от независим надзорен орган.

На основание чл.286 от Договора за създаването на Европейската общност и по предложение на Европейската комисия Европейският парламент и Съветът на Европа се приема Регламент 45/2001 от 18.12.2000 г., с който се създава Европейският надзорен орган по защита на данните.

По силата на този Регламент се създава надзорен орган наречен Европейски надзорник по защита на данните, който отговаря за наблюдение на приложението на разпоредбите на Регламент 45/2001 и всеки друг акт на общността, свързан със защитата на физическите лица по отношение на обработката на лични данни от институция или орган на общността.

Той се избира за мандат от 4 години по предложение на Европейската комисия, с открита процедура от Европейската комисия, Европарламента и Съвета на Европа. Кандидатите трябва да бъдат членове или

да са били такива в своите страни на независими органи, надзираващи обработката на лични данни, или имат специална квалификация за тази длъжност.

Европейският надзорник за защита на данните има право да бъде преназначен и остава на длъжност до замяната му.

Освен при нормална замяна или смърт, задълженията на Европейския надзорник по защита на данните приключват, когато същият подаде оставка или бъде освободен от Европейския съд по искане на Европейския парламент, Съвета на Европа или Европейската комисия, ако вече не отговаря на условията, изисквани за

изпълнение на задълженията му или е уличен в сериозно неправомерно поведение.

Разпоредбите на Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, приложими спрямо съдиите в Европейския съд се отнасят и до Европейския надзорник по защита на данните.

Европейският парламент, Съветът на Европа и Европейската комисия по общо съгласие определят условията на трудовоправните отношения на Европейския надзорник по защита на данните.

Европарламентът е длъжен да осигури Европейския надзорник по защита на данните с персонал и оборудване, необходими за изпълнение на неговите задачи.

Персоналът се назначава от Европейския надзорник по защита на данните и се намира изключително под негово ръководство.

Европейският надзорник по защита на данните е независим контролен орган, чието задължение е да проверява начина, по който институциите и органите на Общността боравят с личните данни на физическите лица. Той няма право да търси или приема указания от когото и да било в изпълнение на своите задължения, трябва да се въздържа от всякакви действия, несъвместими с неговите задължения и по време на мандата си няма право да заема друга длъжност, независимо дали е платена или не.

Европейският надзорник по защита на данните и персоналът му са длъжни по време на мандата и след изтичането му да спазват професионална тайна по отношение на поверителни въпроси, станали им известни по време на изпълнение на служебните им задължения.

Основната дейност на Европейския надзорник по защита на данните е гарантирането на основните права и свободи на гражданите. На практика отговорностите и целите могат да бъдат резюмирани така:

- да поддържа регистър на системите, касаещи обработката на лични данни, засягащи специфични рискове за хората;
- да получава и проучва жалби, подадени от хора, чиито лични данни са обработвани, или от персонала на институции, констатирани нарушенията;
- да упражнява надзор върху всички операции по обработката, касаещи лични данни, извършвани от която и да е институция или орган на общността с изключение на Европейския съд и Първоинстанционния съд в тяхната съдебна функция;
- да води разследвания по собствена инициатива, или на основата на подадено оплакване. За да бъдат ефективни действията на надзорника, в дейността си той разчита на тясното сътрудничество с други институции, за събирането на информация, необходима при разследването;
- да консултира всички институции и органи на Европейската общност по въпроси, касаещи използването на лични данни;
- да участва в дейността на Работната група за защита на личността по отношение обработката на лични данни, създадена по силата на Член 29 на Директива 95/46/ЕС;
- да следи развитието на информационните и комуникационни технологии дотолкова, доколкото същите се отразяват на защитата на лични данни, както и да сътрудничи с надзорните органи на страните дотолкова, доколкото е необходимо за изпълнението на неговите задължения.

От своя страна институциите и органите на общността са длъжни да информират Европейския надзорник по защита на данните за проектомерките, които наобелязват, свързани с обработката на лични данни с участие на институция или орган на общността поединично или съвместно с други, както и за всички законодателни промени, касаещи обработката на лични данни.

Европейският надзорник по защита на данните има право:

1. да провежда разследвания или по своя инициатива или на базата на оплакване или сезиране;
2. да получава незабавно цялата информация, касаеща разследването му;
3. да има постоянен достъп до всички служебни помещения;
4. да дава заповеди за коригирането, блокирането, заличаването или унищожението на всички данни, обработени в нарушение на разпоредбите, уреждащи обработката на лични данни;
5. да налага временна или категорична забрана върху обработката;
6. да отправя предупреждение или мъмрене до контролиращия;
7. да докладва въпроса пред въпросната институция или орган на общността и ако е необходимо, пред Европейския парламент, Съвета на Европа и Европейската комисия;
8. да се намесва в дела, заведени в Европейския съд и Първоинстанционния съд;
9. да дава съвети на субектите на данните и при молба, да ги подпомага като експерт в постъпките

Питър Хюстингс - Европейски надзорник за защита на данните

пред Първоинстанционния съд.

Когато Европейският надзорник по защита на данните установи нарушение на разпоредбите, уреждащи обработката на лични данни или други нередности в обработката, той е длъжен да отнесе въпроса до съответната институция или орган на общността и когато е уместно, да направи предложения за коригиране на тези нередности и за усъвършенстване на защитата на субектите на данните.

Съответната институция или орган на общността са длъжни да информират Европейския надзорник по защита на данните за своите виждания в срок, който се определя от него. Отговорът трябва да включва и описание на мерките, взети в отговор на забележките на Европейския надзорник по защита на данните.

В случай на оплакване или сезиране, Европейският надзорник по защита на данните е длъжен да информира всички заинтересовани лица за резултата от неговото проучване. Ако на субекта на данните се откаже достъп, Европейският надзорник по защита на данните е длъжен само да го информира дали данните са били обработени правилно и ако не са били, дали са направени необходимите корекции.

Дела срещу решенията на Европейския надзорник по защита на данните могат да се заведат в Европейския съд или в Първоинстанционния съд.

По силата на Регламент 45/2001 Европейският надзорник по защита на данните е длъжен да внесе в Европейския парламент и огласи публично годишен доклад за дейността си.

Докладът трябва да се изпрати до другите институции и органи на Европейския съюз и да се обсъди от Европейския парламент заедно с техните отговори.

По силата на това законодателство с прозрачна процедура и общо решение на Европейския парламент и Съвета на Европа, за Европейски надзорник по защита на личните данни бе избран Питър Хюстингс, а за негов помощник Хоакин Байо Делгадо. Те встъпиха в длъжност на 17 януари 2004 г. и започнаха процеса по изграждане на Европейския надзорен орган по защита на личните данни.

Към дадения момент дейността на Европейския надзорник по защита на личните данни и неговият помощник, се подпомага от 25 служителя, разделени на три функционални групи.

Екипът, който се занимава с политиката и информацията, акцентирайки върху консултантската функция на институцията се ръководи пряко от Надзорника.

Екипът по надзора, който гарантира спазването на защитата на данните в органите и институциите на Европейската общност, се ръководи от Помощника на Надзорника.

Административният началник на целия персонал, управлява отдела, отговарящ за човешките ресурси, бюджета и администрацията.

Структурата на секретариата на Надзорния орган е подробно описана в анекс към годишния отчет на институцията. Предвижда се изграждането му да стане постепенно, като на година се назначават по няколко човека.

В допълнение към изисквания от закона персонал, към Европейския надзорен орган по защита на данните, по различни програми работят служители от националните органи и институции по защита на данните на страните-членки на Европейската общност, които съществено подпомагат правилното му функциониране и същевременно се обучават, и допринасят за по-добрата работа и на националните си институции.

Адрес:

За посещения на граждани:

Rue Montoyer 63
Brussels

Belgium

EDPS

Контакт по пощата:

Rue Wiertz 60 - MO 63

B-1047 Brussels

Belgium

Телефон:

+32 2 283 19 00

Факс:

+32 2 283 19 50

e-mail:

edps@edps.europa.eu

Прес - служба:

press@edps.europa.eu

Хоакин Байо Делгадо - помощник на Надзорника

СЪБИТИЯ И ФАКТИ

28 ЯНУАРИ - ДЕН НА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2007 година по инициатива на Съвета на Европа бе отбелязан Денят за защита на данните.

Защо е необходимо провеждането на такъв ден и защо именно на 28 януари?

Отговорът на този въпрос е, че твърде малко хора в обединена Европа знаят своите права, относно защитата на данните им и правото им на неприкосновеност и личен живот. Ето защо всяка държавна или недържавна организация в Европа, заета със защитата на данни бе призована да вземе дейно участие в честването на този ден, за да се повиши осведомеността на гражданите. Датата 28 януари бе избрана, за да се ознаменува подписването на Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. Подписалите я страни се задължават да гарантират на територията на всяка страна за всяко физическо лице, независимо от неговата националност и местопребиваване, зачитане на неговите права и основни свободи и по-конкретно правото му на личен живот по отношение на автоматизираната обработка на лични данни, отнасящи се до него ("защита на данните").

С тази инициатива се откри прекрасна възможност да се покаже и разбере колко важна и необходима е защитата на неприкосновеността и личния живот на гражданите в едно демократично общество.

В цяла Европа денят бе отбелязан по различни начини: открит ден, лекции, часове за консултация, конкурси за спечелване на награда, информационни кампании, насочени към отделни групи (напр. млади хора, пътници, пациенти) в сътрудничество с медиите, радио и телевизионни дискусии и др.

Комисията за защита на лични данни като независим национален надзорен орган за защита на данните също отпразнува 28 януари. Във връзка с първото честване на Денят за защита на данните бе решено той да се отбележи с няколко мероприятия.

На 26.01.2007 г. (петък) в сградата на Комисията, намираща се на бул. "Акад. Иван Гешов" № 15, бе открита нова приемна за граждани и администратори на лични данни. Целта на приемната е да се информират гражданите за правата им по отношение защитата на техните данни, както и по-лесното и бързо обслужване

на администраторите на лични данни. Приемната е оборудвана с две компютъризирани работни места.

На самия ден - 28.01.2007 г., Комисията за защита на лични данни организира официално честване в Резиденция "Бояна". На тържеството присъстваха висши представители на изпълнителната, законодателната и съдебна власт в Република България, представители на големи администратори на лични данни (банки, застрахователни дружества, медии, висши учебни заведения и др.), посланиците на страните членки на Европейския

съюз и НАТО, както и представители на местните органи за самоуправление.

Целта на срещата бе да се отбележи и популяризира международния ден за защита на данните. Кратко слово бе произнесено от г-н Иво Стефанов – Председател на КЗЛД. В него бяха посочени успехите, постигнати от Комисията, както и необходимостта от защита на личните данни в днешния век на високите компютърни технологии.

Приветствие към КЗЛД бе отправено от г-н Петър Берон, който подчерта, че нуждата от такъв надзорен орган е голяма и пожела нови още по-големи успехи.

И тъй като 28 януари се оказа неделя, 29.01.2007 г. бе обявен за Ден на отворените врати. Сградата на Комисията бе посетена от много граждани и администратори на лични данни, които с интерес разгледаха мястото, където работят хората, поели отговорността за защита на техните данни.

От зададените въпроси стана ясно, че всички се нуждаят от ясна, пълна и точна информация, относно сигурността на личните данни. Всеки път, когато хората сърфират в Интернет, готвят се за пътуване в чужбина, получават медицинско лечение, използват кредитната си или дебитна карта и при безброй други ситуации предоставят своите лични данни, и ако с тях се злоупотреби, това би могло да доведе до сериозна намеса в неприкосновеността на личния им живот. Съвременните технологии позволяват мигновеното

разпространение на информацията по света, но също така ни дават и възможност да контролираме по-добре достъпа до данни и предотвратяваме злоупотребата с тях.

Законът за защита на личните данни е предвиден да гарантира обработването на личните данни с необходимото уважение и внимание. Но законните права и защитни мерки са полезни, само ако хората знаят за тяхното съществуване и ако знаят как да ги използват. Денят за защита на данните се оказа отлична възможност да накара гражданите да осъзнаят правата си относно, притежаваната от тях най-голямата ценност – собствените

им лични данни.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Иво Стефанов

Членове: Станимир Цолов

Красимир Димитров

Евгений Радев

Ради Романски

Информационен бюлетин №1(4)/2007 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник за броя: Катя Неновска

Набор и печат: КЗЛД

Разпространява се на хартиен и електронен носител